

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy obwodowej w Puławach.

Nr. 12.

II. R o c z n i k.

15. grudnia 1916.

Treść: (230—241), 230. Tymczasowa Rada Stanu w Królestwie Polskiem. — 231. Wprowadzenie inspekcji fabrycznej na terenie okupowanym. — 232. Obrót handlowy rolniczymi zwierzętami domowymi. — 233. Uregulowanie zużycia maki. — 234. Zgłaszanie zapasów śliwek i powideł. — 235. Stacya do badania produktów rolnych przy Rolniczym Referacie c. i k. W.-G.-G. w Lublinie. — 236. Szkoła gospodarstwa wiejskiego dla dziewcząt w Nałęczowie. — 237. Uregulowanie obrotu surową żywicą, produktami żywicznymi i produktami destylacji drzewa. — 238. Zamianowanie radnych miasta Puławy. — 239. Dostarczanie koszu z pręcia wikliny i słomianych berlaczy. — 240. Wykaz chorób zaraźliwych zwierzęcych w obwodzie Puławy. — 241. Wyroki Sądu wojkowego w Puławach.

230.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 6-go grudnia 1916 r.

o tymczasowej Radzie Stanu w Królestwie Polskiem.

Z najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej Mości Cesarza Austrii i Apostolskiego Króla Węgier i jego Cesarskiej Mości Cesarza Niemieckiego zarządza się, co następuje:

§ 1.

Do czasu ustanowienia Rady Stanu w Królestwie Polskiem na podstawie postępowania wyborczego, które będzie przedmiotem odrębnego porozumienia, tworzy się tymczasową Radę Stanu z siedzibą w Warszawie.

Ta Rada Stanu składa się z dwudziestupięciu członków, którzy obeznani są z życzeniami i interesami narodu i mocą swego stanowiska powołani do reprezentowania wszystkich ziem i wszelkich kół zawodowych w obrębie obu Jenerał-Gubernatorstw. Piętnastu członków powołanych będzie z niemieckiego, dziesięciu z austriacko-węgierskiego obszaru administracyjnego.

§ 2.

Członkowie tej Rady Stanu powołani zostają na podstawie Najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej Mości Cesarza Austrii i Apostolskiego Króla Węgier i Jego Cesarskiej Mości Cesarza Niemieckiego wspólnym reskryptem obu Jenerał-Gubernatorów.

W razie ubytku członka Rady Stanu powołany będzie inny w myśl powyższych przepisów.

§ 3.

Każdy z Jenerał-Gubernatorów wysyła do Rady Stanu jednego komisarza rządowego i dwóch zastępców. Każdy Jenerał-Gubernator może dla uzyskania oświadczeń lub udzielenia wyjaśnień wysłać wedle potrzeby innych jeszcze przedstawicieli na posiedzenia Rady Stanu.

Komisarze rządowi i inni przedstawiciele muszą każdej chwili być wysłuchani

§ 4.

Rada Stanu zbiera się za pierwszym razem na zaproszenie obu komisarzy rządowych i wybiera ze swego grona bezwzględną większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Przewodniczącemu przysługuje tytuł Marszałka Koronnego.

§ 5.

Dalsze posiedzenia Rady Stanu zwołuje Marszałek Koronny.

Posiedzenie musi się odbyć, jeżeli żąda tego jeden z komisarzy rządowych lub większość członków Rady Stanu.

§ 6.

Rada Stanu uchwała swój regulamin, w szczególności zaś wybiera wydział wykonawczy.

Rada Stanu urzęduje w języku polskim. Organa władz okupacyjnych mają prawo posługiwać się językiem niemieckim.

Posiedzenia Rady Stanu odbywają się z wykluczeniem jawności.

§ 7.

We wszystkich sprawach prawodawczych, w których obie administracje wspólnie lub jedna z nich zwrócić się do Rady Stanu, winna jest Rada Stanu wydać swoją opinię.

Rada Stanu jest powołana do współdziałania przy tworzeniu dalszych urządzeń państwowych w Królestwie Polskim.

W tym celu ma Rada Stanu:

- a) wypracować projekty rozporządzeń, ustanawiających wspólne przedstawicielstwo części Królestwa Polskiego, administrowanych przez Monarchię Austriacko-Węgierską i Rzeszę Niemiecką.
- b) przygotować urządzenie polskiej administracji państwowej.

Nadto ma Rada Stanu:

1. przedstawiać z własnej inicjatywy wnioski i projekty w sprawach krajowych,
2. w tworzeniu wojska polskiego współdziałać z naczelnym komendantem wojskowym mocarstw sprzymierzonych, któremu powierzono to zadanie.
3. uchylać postanowienia w sprawie usunięcia szkód wojennych i gospodarczego ożywienia kraju, a potrzebne ku temu środki asygnować z kredytów oddanych sobie do dyspozycji przez obie administracje lub też uzyskać je przez ustanowienie dodatków do podatków bezpośrednich albo przez zaciąganie pożyczek.

Uchwały powyższe w myśl punktu 3. po wyrażeniu zgody na nie tej administracji, do której obszaru się odnoszą, mają być przez tę administrację wprowadzone w życie w drodze rozporządzenia.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Jenerał-Gubernator:

Kuk.

Jenerał-Gubernator:

von Beseler

231.

Obwieszczenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 12-go września 1916 r.

Wprowadzenie inspekcji fabrycznej na terenie okupowanym.

1. Dla czuwania nad zabezpieczeniem robotnikom, zatrudnionym w zakładach przemysłowych, tych wszystkich dobrodziejstw, które dla nich stwarza socjalno-polityczne ustawodawstwo — wprowadza się na terenie okupowanym inspekcję fabryczną i przydziela się do niej jako integralną część nadzór nad ruchem kotłów parowych.

Inspekcję fabryczną wykonują poszczególni inspektorowie fabryczni — dla nadzoru nad kotłami parowymi przewiduje się oprócz tego także użycie autoryzowanych towarzystw i organów prywatnych.

Nadzór naczelny nad obu rodzajami służby wykonuje starszy inspektor fabryczny ustanowiony przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem.

2. Wszelkie prawa i obowiązki, wypływające, stosownie do przepisów rosyjskiej, ustawy przemysłowej, z wykonywania inspekcji fabrycznej, zachowują nadal swoją moc.

3. Dla urzędowania inspektorów fabrycznych zostaje na razie teren okupowany podzielony na dwa okręgi nadzorcze, mianowicie:

I. Okręg nadzorczy z siedzibą urzędową w Lublinie:

Obwody: Biłgoraj, Chełm, Hrubieszów, Janów, Kozienice, Krasnostaw, Lubartów, Lublin, Puławy, Opatów, Radom, Sandomierz, Tomaszów, Wierzbnik i Zamość.

II. Okręg nadzorczy z siedzibą urzędową w Kielcach:

Obwody: Busk, Dąbrowa, Jędrzejów, Kielce, Końsk, Miechów, Noworadomsk, Olkusz, Opoczno, Pińczów, Piotrków i Włoszczowa.

Służbę nadzoru nad kotłami parowymi obowiązuje w ogólności ten sam podział. Zakres działania poszczególnych towarzystw nadzoru nad kotłami parowymi i autoryzowanych organów prywatnych zostanie później podany do wiadomości.

Pozostawia się do swobodnego wyboru osób, używających kotłów parowych, ażeby przy zachowaniu podziału terenowego, ustanowionego dla nadzoru nad kotłami zwracały się w odnośnych sprawach albo do inspektora fabrycznego, albo do którego z towarzystw, autoryzowanych dla terenu okupacyjnego, albo wreszcie do któregoś z autoryzowanych organów prywatnych.

Nadzór nad kotłami parowymi wykonuje się w ogólności według przepisów, które dotychczas obowiązywały. — Zmiany, które okażą się niezbędnymi, zostaną w swoim czasie podane do wiadomości.

4. Działalność inspektora fabrycznego obejmuje w przydzielonym mu okręgu nadzorczym z zasady wszelkie miejsca wytwórczości (zakłady ruchu przemysłowego fabryki i rękodzielnie) w których w sposób przemysłowy, względnie fabryczny wytwarza się towary.

Inspektorowie fabryczni podlegają starszemu inspektorowi fabrycznemu, a wraz z nim Jeneralnemu Gubernatorstwu.

5. Z zakresu działania inspektorów fabrycznych są wyłączone:

- a) Prywatne przedsiębiorstwa górnicze i kopalniane;
- b) Przedsiębiorstwa kolejowe;
- c) Wydobywanie torfu.

6. W stosunku do pracodawców i pracobiorców jest zadaniem inspektorów fabrycznych czuwać nad wykonaniem prawnych przepisów, objętych rosyjską ustawą przemysłową, względnie rozporządzeniem c. i k. Zarządu wojskowego, normujących:

a) Środki i urządzenia, które przedsiębiorcy są obowiązani stosować dla ochrony życia i zdrowia robotników, zarówno w miejscach pracy, jak i w udzielonych robotnikom pomieszkaniach;

b) Sposób użycia robotników, czas pracy dziennej i odpoczynków;

c) Prowadzenie wykazów robotniczych i ogłaszanie porządku służbowego — wypłatę zarobków i książki robotnicze;

d) Sposób użycia jakoteż przemysłowe i szkolne kształcenie młodocianych pomocników;

e) Obopólny stosunek pomiędzy fabrykantami i robotnikami.

7. Inspektor fabryczny ma współdziałać z Komendami obwodowymi, przy wykonywaniu przepisów ustawy przemysłowej — jako organ nadzorczy i doradczy.

Do oceny próśb o konsens na urządzenie przedsiębiorstwa lub na wprowadzenie zmian w przedsiębiorstwie już istniejącem, należy zawsze zasięgać zdania inspektora fabrycznego, o ile mają być przy tem brane pod rozwagę względy na życie i zdrowie robotników.

8. Ażeby odpowiedzieć swojemu zadaniu, obowiązany jest inspektor fabryczny przez odbywanie rewizyj posiadać dokładną znajomość stosunków w przydzielonych jego nadzorowi zakładach przemysłowych, o ile te stosunki wchodzą w jego zakres działania.

Oprócz tego jest zadaniem inspektora fabrycznego pośredniczyć w sposób słuszny i sprawiedliwy, na podstawie zawodowych wiadomości i urzędowego doświadczenia. — pomiędzy interesami pracodawców z jednej a robotników z drugiej strony — i uzyskać zarówno u pracodawców jak i u pracobiorców stanowisko, oparte na zaufaniu, niezbędne dla stworzenia i utrwalenia dobrego współżycia obu kategorii.

9. Organom wykonawczym inspekcji fabrycznej zastrzega się prawo bezpośredniego załatwiania korespondencji pisemnej ze stronami i z władzami I. instancji.

10. Urzędnicy inspekcji fabrycznej otrzymają od Jeneralnego Gubernatorstwa urzędowe legitymacje i także pieczęcie z napisem: „c. i k. starszy inspektor fabryczny“, względnie: „c. i k. inspektor fabryczny“.

11. Inspektorowi fabrycznemu przysługuje, po wylegitymowaniu się urzędową legitymacją, wystawioną przez Jeneralne Gubernatorstwo — prawo wstępu o każdej porze, zarówno w dzień jak i w nocy, do wszystkich oddziałów przedsiębiorstwa przemysłowego, z wyjątkiem wstępu do pomieszczeń członków zarządu (o ile te osoby mieszkają oddzielnie od robotników) — jak niemniej przysługuje mu prawo wstępu do wszelkich przeznaczonych dla robotników urządzeń fabrycznych (pomieszczeń, szpitali, schronisk, ochronek dla dzieci, przytułków dla niemowląt, szkół, zakładów kąpielowych, sklepów i t. p.).

Do stosowania tego przepisu na skutek okazanej przez inspektora fabrycznego legitymacji, obowiązani są zarówno portyerzy, jak i w ogóle wszystkie osoby, nadzorujące poszczególne działy fabryki (majstrowie, werkmistrze i t. p.).

Przedsiębiorca lub jego zastępca mogą w czasie inspekcji towarzyszyć inspektorowi fabrycznemu.

Inspektor fabryczny ma prawo co do kwestyi, wchodzących w zakres jego działania, informować się u każdej, zatrudnionej w przedsiębiorstwie osoby, także u przedsiębiorcy przemysłowego lub jego zastępcy, wszędzie, gdzie tylko odbywa się ruch odnośnego przedsiębiorstwa — w razie potrzeby bez świadków, o ile możności; jednak z ominięciem wszystkiego, co mogłoby przeszkadzać ruchowi przedsiębiorstwa.

Na żądanie inspektora fabrycznego, obowiązany jest przedsiębiorca przemysłowy lub jego zastępca okazać wydany dla jego zakładu przemysłowego konsens wraz z odnośnymi planami i rysunkami.

12. Jeżeli inspektor fabryczny przekona się, że w którymkolwiek z podlegających mu zakładów przemysłowych nie przestrzega się należycie tych przepisów, które wchodzi w zakres jego działania (§ 6.) — powinien od przedsiębiorcy żądać bezwzględnego usunięcia takich nieprawidłowości lub wadliwości, a w razie oporu ze strony przedsiębiorcy, względnie jeżeliby najbliższa rewizja miała, odnośnie do przedstawionych żądań, dać wynik ujemny — powinien o tem donieść właściwej Komendzie obwodowej, dla wdrożenia przepisanej prawem postępowania.

Komendy obwodowe są obowiązane bezzwłocznie zawiadamiać inspektora fabrycznego o swych zarządzeniach, wydanych na skutek jego doniesienia; przeciw wydanemu zarządzeniu może inspektor fabryczny odwołać się do Jeneralnego Gubernatorstwa, a wówczas sprawa musi być przedłożoną do wyższego rozstrzygnięcia.

13. Jeżeli, która z osób, oznaczonych w § 11., wzbrania wstępu inspektorowi fabrycznemu do pomieszczeń, które mają być rewidowane, żądanych przez niego wyjaśnień nie udziela lub inne osoby wstrzymuje od udzielenia tychże, jeżeli zeznaje fałszywie albo usiłuje innych nakłonić do fałszywych zeznań, wreszcie, jeżeli przedsiębiorca przemysłowy lub jego zastępca odmawiają przedłożenia konsensu, planów albo rysunków, odnoszących się do ich przedsiębiorstwa — w takim razie, o ile nie zachodzi czyn, podlegający postępowaniu na zasadzie prawa ogólnego — odnośna osoba staje się winną przekroczenia i zostanie przez właściwą Komendę powiatową ukarana, stosownie do przepisów ustawy przemysłowej.

14. Inspektorowie fabryczni są przysięga urzędową zobowiązani do zachowania w tajemnicy wszelkich z interesami i ruchem danego przedsiębiorstwa związanych szczegółów — zwłaszcza mają zachować w ścisłej tajemnicy udzielone im poufnie przez przedsiębiorców wiadomości o urządzeniach technicznych, sposobach fabrykacji i jakichkolwiek innych właściwościach ruchu.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 12-go listopada 1916 r.

Obrót handlowy rolniczemi zwierzętami domowemi.

Na mocy § 1. punkt 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 8-go września 1916 r., Dz. rozp. Nr. 68, dotyczącego ochrony rolniczych zwierząt domowych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Koncesya handlowa.

Do prowadzenia handlu końmi, osłami, mułami, bydłem i nierogacizną w sposób przemysłowy, potrzebnem jest pozwolenie (koncesya) Komendy obwodowej, w obrębie której przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Na podstawie tej koncesyi może być przemysł wykonywany tylko w obrębie tej Komendy obwodowej, która udzieliła koncesyi.

Na dowód uzyskania pozwolenia wydaje się dokument (akt koncesyjny).

§ 2.

Pozwolenie na przewóz.

Transport, pędzenie, prowadzenie, oraz wszelki inny sposób przewozu zwierząt wymienionych w § 1. z jednego obwodu do drugiego, odbywać się może tylko na podstawie pozwolenia na przewóz wydanego przez Komendę obwodu, z obrębu której zwierzęta mają być wyprowadzone.

W podaniu o pozwolenie na przewóz musi być podany cel wywozu, miejsce przeznaczenia, ilość i rodzaj zwierząt, które mają być wywiezione, oraz gmina, z której mają być wyprowadzone.

§ 3.

Zaopatrywanie wizą dokumentu, zezwalającego na przewóz.

Wywóz można na podstawie uzyskanego zezwolenia uskutecznić dopiero po zgłoszeniu w Komendzie miejsca wywozu. Komenda potwierdza zgłoszenie na dokumencie, zezwalającym na przewóz, podając datę wypędu i ilość wypędzonych zwierząt.

§ 4.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane przez Komendy obwodowe w myśl art. II. § 1. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Dz. rozp. Nr. 30, grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Oprócz kary można na podstawie § 1. punkt 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 8-go września 1916 r., Nr. 68 Dz. rozp., orzec konfiskatę tych zwierząt, które stanowią przedmiot dochodzenia karnego i są własnością ukaranego.

§ 5.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Istniejące przepisy dotyczące obrotu handlowego rolniczymi zwierzętami domowymi znosi się. Licencje i pozwolenia, wydane na podstawie zniesionych przepisów, nie mają skutku prawnego.

Przepisy weterynaryjno-policyjne nie doznają przez niniejsze rozporządzenie żadnej zmiany.

§ 6.

Wejście w życie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uregulowanie zużycia mąki.

Kierownictwo aprowizacji ludności, nie trudniącej się uprawą roli, obejmuje na nowo Komenda obwodowa.

Coraz bardziej wzrastające braki najpotrzebniejszych środków żywności wymagają tak na wsi jak i w miastach jaknajwiększego oszczędzania tychże.

1. Nikomu nie wolno mieć w posiadaniu więcej mąki, zboża, kaszy i t. p., aniżeli potrzebuje koniecznie dla siebie i dla swego gospodarstwa, jakoteż nie wolno nikomu robić większych zakupów.

2. Obowiązkiem każdego jest oszczędzać przede wszystkim mąkę, i we własnym interesie czuwać nad tem, ażeby i jnni tak postępowali.

3. Gromadzenie zapasów na dłużej niż tydzień nie jest dozwolone.

4. W celu rozłożenia zapasów mąki na czas dłuższy należy dodawać stale do ciasta na chleb przepisanych 20% kartofli albo mąkę kartoflaną. Mąkę jęczmienia traktuje się tak samo jak pszeną i żytnią.

5. Wypiekanie wszelkiego rodzaju pieczywa luksusowego i drobnego na sprzedaż jest zakazane.

6. Mąka może być wyprodukowana tylko w przepisanych gatunkach.

7. Karta chlebowa (na mąkę) zaprowadza się z dniem 1 grudnia b.r. dla: Puław, Ireny, Baranowa, Końskowoli Kurowa, Wąwolnicy i Kazimierza.

a) Pierwsze wydawanie kart chlebowych nastąpi za pośrednictwem odnośnych urzędów gminnych na podstawie dokładnego spisu.

Rozmyślnie fałszywe wciągnięcia do wykazu podlegają karze do 500 koron ewent. 2 miesięcy aresztu. Przy pierwszym założeniu należy się posłużyć spisami Komitetów miejscowych które jednakowoż należy skontrolować tak, aby tylko rzeczywiście uprawnieni byli obdzieleni kartkami chlebowymi. Także wydać się mająca ilość kart chlebowych musi bezwarunkowo wystarczyć na zaspokojenie potrzeb.

W ostatniej rubryce spisu imiennego „uwaga“ ma każda strona własnoręcznym podpisem potwierdzić, że nie posiada żadnych zapasów mąki lub zboża, poczem dopiero otrzyma przydział.

Legitymacji do młyna nie wolno wydawać takim, którzy mają karty chlebowe.

Wydawanie kart chlebowych na następne miesiące będą skuteczniać Komitety miejscowe. Zestawione spisy imienne należy przysłać Komendzie obwodowej do dnia 15. grudnia 1916.

b) Karta chlebowa uprawnia do poboru dziennie 200 gr mąki, albo 280 gr chleba na głowę; dzieci niżej 6 lat otrzymują 100 gr mąki, albo 140 gr chleba.

c) Karta chlebowa odnawia się co miesiąca i ma wystarczyć na odnośny miesiąc. Wolno pobierać dowolnie chleb albo mąkę w przepisany rozmiarze. Za upłynione dni nie może być wydana dodatkowo żadna należność.

Odcinki kart chlebowych należy zbierać i przez Komitety miejscowe partiami przy sposobności nowego zamawiania mąki oddawać Komendzie obwodowej. Na nowy miesiąc wyda się tylko tyle kart chlebowych (na mąkę) ile odcinków z zeszłego miesiąca oddano.

Na Komitety miejscowe nakłada się obowiązek ścisłej kontroli, usuwania niewłaściwości ewent. donoszenia Komendzie obwodowej o nadużyciach.

8. Mąkę będzie się wydawać piekarzom i sprzedawcom mąki albo za pośrednictwem Komitetów miejscowych, lub wprost bezpośrednio z magazynów monopolowych ewent. z młynów monopolowych.

9. Mielenie zboża dla ludności nieprodukującej odbywać się będzie wyłącznie tylko w młynach monopolowych. Gospodarze rolni będą przydzieleni ze swojemi potrzebami do przeznaczonych młynów (wiatraków), wszystkie inne młyny także ręczne (żarna) zamyka się. Wogóle wszystkie młyny będą pod jaknajściślejszą kontrolą. Za najmniejsze nieprawidłowości będzie się młyny natychmiast zamykać.

Postanowienia dotyczące legitymacji do młynów dla osób prywatnych do zmienienia ziarna pozostają w mocy i mają być ściśle przestrzegane. Więcej zboża jak na najwyżej 60 dni nie może żadne gospodarstwo rolne dawać naraz do mielenia.

10. Właściciel koni (furmanek) nie posiadających własnych gruntów, mają Komitety miejscowe spisać i odnośne spisy przedłożyć Komendzie obwodowej; te mają zawierać imię i nazwisko, ilość koni oraz poświadczenie ze strony urzędu gminnego, że wykazany nie ma posiadłości gruntowej.

Po przedłożeniu tych wykazów zostanie przekazana wyznaczona ilość 1.75 kg na konia i na jeden dzień przez Komitet miejscowy.

11. Nakłada się obowiązek ściślego przestrzegania niniejszego postanowienia; przekroczenia karać się będzie dotkliwie aresztem lub grzywną.

OBWIESZCZENIE.

Zgłaszanie zapasów śliwek i powidł.

Stosownie do rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 11-go listopada 1916 r. ogłasza się co następuje:

§ 1.

Obowiązek zgłoszenia.

Każdy, kto ma w swoim przechowaniu suszone śliwki lub powidła w ilości ponad $\frac{1}{2}$ puda rosyjskiego, obowiązany jest bez względu na to, czy jest właścicielem towaru, czy też tylko towar ten ma w swem przechowaniu, dotyczące zapasy zgłosić pisemnie lub ustnie w c. i k. posterunku żandarmerii miejsca składu towaru, podając rodzaj, ilość, miejsce przechowania, oraz dokładny adres właściciela towaru.

Zamówione jednak jeszcze w drodze znajdujące się zapasy tych towarów, winien zamawiający zgłosić również i podać przytem, u kogo towar zamówił i w jakim przybliżeniu czasie nadejdzie.

Zapasy poniżej $\frac{1}{2}$ puda rosyjskiego, jakoteż zapasy znajdujące się w posiadaniu zarządu wojskowego nie podlegają obowiązkowi zgłoszenia.

§ 2.

Urzędowy nadzór i postanowienia karne.

Komenda obwodowa wyda po myśl § 4 rozp. Naczelnego Wodza armii zarządzenia celem dopilnowania wykonania obowiązku zgłoszenia, jakoteż kontroli zgłoszeń.

Do Komendy obwodowej należy również stosowanie postanowień karnych przewidzianych w § 8 cyt. rozp. przy uwzględnieniu postanowień rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 19. sierpnia 1915 r. Dz. rozp. Nr. 30 o ile dotyczącą postępowania i użycia grzywien i kwot uzyskanych ze sprzedaży towarów uznanych za przepadłe.

§ 3.

Wejście w życie.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

235.

Stacya do badania produktów rolnych przy Rolniczym Referacie c. i k. W. G. G. w Lublinie.

C. i k. Jen. Gubernatorstwo wojsk. utworzyło przy referacie rolniczym stacyę do badania produktów rolnych. Zadaniem jej jest badanie wytworów rolniczych i środków produkcyi rolniczej co do ich wartości i zdadności do użytku i wydawanie odpowiednich świadectw.

Zaleca się używanie tego urzędu celem rozpoznawania towarów małowartościowych, ich oznaczenia jako takie i odpowiedniego oszacowania ich wartości.

Prócz niżej wymienionych badań przeprowadza stacya i inne analizy z tego działu o ile są natury chemiczno-technicznej i dotyczą produktów lub przetworów rolnych lub rolniczych środków produkcyi.

Na razie przeprowadza się przede wszystkim następujące badania:

A. Wszelkie badania zboża na własności, które warunkują użycie jego dla potrzeb ludzi, jako paszę, w przemyśle rolnym i wartość handlową, a więc oznaczanie wilgoci, krochmalu, białka, określania jakości, zdolności kiełkowania, daru zdrowotnego, słodowania przy jęczmieniu i t. d.

B. Badania paszy pod względem odżywczym, wartość odżywcza i zastosowanie, to znaczy całkowite analizy środków odżywczych (zawartość białka, tłuszczu, popiołu, węglowodanów): ustalenie poszczególnych substancji odżywczych (cukier, krochmal, tłuszcz), rozbiór na części składowe skoncentrowanej paszy i t. d.

C. Badania produktów surowych i wyborów przemysłu rolnego, a mianowicie: oznaczanie zawartości krochmalu w kartoflach, cukru w burakach, wilgoci w krochmalu i produktach suszenia kartofli, cukru i popiołu w melasie i t. d. Oznaczanie zawartości tłuszczu w siemionach.

D. Badania nasion roślin pastewnych jak koniczyny, trawy, strączkowe, nasion leśnych, semion i t. d. na zdolność kiełkowania, czystość, ustalanie chwastów w nasionach koniczyn, tymotki i lnu jak również oleju w maku: Badania nasion buraczanych i t. d.

E. Określanie wątpliwych nasion i roślin.

F. Ustalanie chorób roślin i podawanie sposobów zwalczania.

G. Badania nawozów sztucznych pod względem zawartości substancji użytecznych dla roślin.

H. Badania mleka pod względem zawartości tłuszczu, na rozważanie i zbieranie pod względem zawartości tłuszczu i wody w maśle i serze i tłuszczu w śmietanie.

I. Badanie wód — skład chemiczny i użyteczność dla celów przemysłowych.

K. Badania gleby — skład mechaniczny i analizy chemiczne.

L. Badanie olejów maszynowych i smarów.

M. Wydawanie opinii o wszelkich produktach rolnych i środkach ochrony roślin.

Przesyłki próbek przeznaczonych do badania należy adresować do referatu rolniczego c. i k. Jén. Gub. Wojskowej oraz podać równomiernie pod jakim względem badanie ma być przeprowadzone i komu wynik badania ma być przesłany.

Zwraca się uwagę na wskazówki, umieszczone na 4-ej stronie taryfy, odnoszące się do sposobu brania prób.

Zauważa się że interesenci mogą zażądać taryfy bezpośrednio w powyżej wymienionych stacyi.

236.

Szkoła gospodarstwa wiejskiego dla dziewcząt w Nałęczowie.

Z dniem 1-go stycznia 1917 otwartą zostanie w Nałęczowie szkoła gospodarstwa wiejskiego dla dziewcząt.

Złozenie przyjmuje kierownictwo tego zakładu.

237.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego

z dnia 10. listopada 1916,

dotyczące uregulowania obrotu surową żywicą, produktami żywicznymi i produktami destylacji drzewa.

Na podstawie rozkazu c. i k. Naczelnej Komendy armii M. V. Nr. 97377/P z dnia 15. września 1916 r. rozporządza się co następuje:

§ 1.

Uzyskanie żywicy.

Uzyskanie żywicy w lasach prywatnych odbywa się wedle przepisów i pod kontrolą dyrekcyi dóbr i lasów Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego.

Właściciele lasów, którzy wydobywaniem żywicy już się trudnią albo trudnić się zamierzają o tem donieść w drodze odnośnej Komendy obwodowej do centrali surowców przy J. G. W.

§ 2.

Przerabianie surowej żywicy i destylacja drzewa.

Przerabianie surowej żywicy i destylacji drzewa w prywatnych przedsiębiorstwach odbywać się ma wedle przepisów i pod kontrolą Centrali surowców przy J. G. W.

Właściciele takich przedsiębiorstw mają je podać do wiadomości centrali surowców przy J. G. W. w drodze odnośnej Komendy obwodowej.

§ 3.

Dostawa surowej żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacji drzewa.

Surowa żywica wszelkiego rodzaju (smoła, terpentyna i t. d.), produkty żywiczne wszelkiego rodzaju, jak kalafonia (żywica terpentynowa i t. d.), gęsta terpentyna, olej żywiczny, odpadki słomy, smoła dla browarów i smoła biała, dalej olej szpilkowy, olej terpentynowy surowy i destylowany, octowe wapno drzewne, dziegieć drzewny, smoła drzewna i węgiel drzewny mają być oddawane jedynie centrali surowców przy J. G. W. lub przez nią oznaczonym odbiorcom.

Wolna sprzedaż tych produktów jest dozwolona jedynie na podstawie osobnego zezwolenia Centrali surowców przy J. G. W. Używanie węgla drzewnego jako materiału opałowego jest właścicielom powyższych przedsiębiorstw zakazane. Uzyskany przy destylowaniu drzewa ocet drzewny ma być przerobiony na octowe wapno drzewne.

§ 4.

Poprzednio zawarte umowy o dostawy.

Wypełnienie zawartych poprzednio umów o dostawę wyżej wymienionych produktów zakazuje się, o ile nie zgadza się z przepisami niniejszego rozporządzenia

§ 5.

Ceny maksymalne.

Nabycie żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacji drzewa przez Centralę surowców przy J. G. W. i wskazanych przez nią odbiorców uskutecznia się według następujących cen maksymalnych.

A. Żywica:

Żywica twarda	za 100 kg K	80.—
„ płynna	„ 100 „ „	110.—

B) Kalafonia:

ciemna	„ 100 „ „	135.—
jasna, czyszczona według marki przyjętej w handlu:		
FGH	„ 100 „ „	150.—
J	„ 100 „ „	160.—
K	„ 100 „ „	168.—
M-N aż do W G	„ 100 „ „	178.—
W W i jaśniejsza	„ 100 „ „	180.—

C) Olej terpentynowy

zwykły	„ 100 „ „	280.—
destylowany	„ 100 „ „	300.—

D) Terpentyna gęsta

„ 100 „ „	168.—
-----------	-------

E) Smoła dla browarów

„ 100 „ „	155.—
-----------	-------

F) Smoła biała

„ 100 „ „	95.—
-----------	------

G) Odpadki smoły

„ 100 „ „	69.—
-----------	------

H) Dziegieć drzewny

„ 100 „ „	15.—
-----------	------

J) Smoła drzewna

„ 100 „ „	18.—
-----------	------

K) Węgiel drzewny

„ 100 „ „	10.—
-----------	------

L) Octowe wapno drzewne za 100% kg calcium aceticum 21.—

Przyjmuje się te ceny maksymalne za towar dobrej jakości wolny od obcych domieszek i rozumie się za 100 kg. netto loko stacya załadowcza, łącznie z kosztami opakowania.

§ 6.

Obowiązek udzielenia wyjaśnień i zgłoszenia.

Każdy posiadacz i przechowawca surowej żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacji drzewa jest obowiązany zgłosić w przeciągu 14 dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia przez odnośną Komendę obwodową swoje zapasy w Centrali surowców, oraz udzielić tejże Centrali surowców, lub organom przez nią wyznaczonym wszelkich wymaganych wyjaśnień i przedłożyć wszelkie żądane wykazy.

Przedsiębiorstwa, które surową żywicę zbierają, przerabiają lub zajmują się destylacją drzewa, zobowiązane są dnia 1. i 16. każdego miesiąca przedłożyć Centrali surowców przy J. G. W. przez odnośną Komendę obwodową wykaz uskutecznionego w poprzednim półmiesiącu zbioru lub wyrobu i odstawy swoich produktów.

Potrzebne do tego formularze będą rozdawane przez Komendy obwodowe.

§ 7.

Księga składowa.

Przedsiębiorstwa, które surową żywicę zbierają i przerabiają lub zajmują się destylacją drzewa albo handlem surowej żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacji drzewa, mają prowadzić dokładną księgę składową, w której ma się bieżąco zapisywać zbiór względnie nabycie i odstawę wymienionych w § 3. produktów.

§ 8.

Zezwolenie przewozowe.

Produkty wymienione w § 3., mają być wysyłane jedynie na podstawie zezwolenia przewozowego Centrali surowców przy J. G. W.

Dla przesyłek Zarządu wojskowego nie są potrzebne tego rodzaju zezwolenia przewozowe.

§ 9.

Postanowienia karne.

Kto dopuszcza się naruszenia niniejszego rozporządzenia, do naruszenia tegoż wzywa lub zachęca innych, podlegnie aresztu aż do sześciu miesięcy lub grzywnie pieniężnej do wysokości 10.000 Koron, które te kary mogą być wymierzane osobno albo obie razem.

Nadto bez wdrożenia postępowania sądowego ulegną niezgłoszone towary konfiskacie na rzecz Centrali surowców a to bez żadnego odszkodowania ze strony skarbu wojskowego.

§ 10.

To rozporządzenie wchodzi w zastosowanie z chwilą jego ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

Kuk, wł. r., zbrojm. poln.

238.

Zamianowanie radnych miasta Puławy.

C. i k. Komenda obwodowa na zasadzie postanowień § 14 rozp. Naczelnego Wodza armii z 18. VIII. 1916, Dz. rozp. Nr. 56 i rozporządzenia c. i k. Generalnej Gubernii z 14. XI. 1916 A. Nr. 112.128 zamianowała stosownie do postanowień § 4. rozporządzenia 24 (dwudziestu czterech) członków gminy miasta Puław Radnymi i tyluż członków tej gminy ich zastępcami aż do przeprowadzenia wyborów, a to:

Radni:

ich zastępcy:

I. Kurya:

1. Jan Albrycht,
2. Józef Broniewicz,
3. Ryszard Treutler,
4. Wolf Zuckermann,
5. Juda Honigsfeld (syn Tobiasza),
6. Abraham Benjamin Kleinberg.

1. Paweł Czapla,
2. Wiktor Weppo,
3. Józef Litwiński,
4. Chiel Halberstat,
5. Binem Eisensztajn,
6. Nuchym Awruch.

II. Kurya:

1. Stefan Wójcik,
2. Józef Cechner,
3. Franciszek Cyracki,
4. Stanisław Przedpełski,
5. Szachna Korngold,
6. Juda Honigsfeld (syn Moszka).

1. Józef Wojciechowski,
2. Michał Grabowski,
3. Dominik Szablewski,
4. Szymon Korzeniowski,
5. Berek Fleiszmann,
6. Hersz Kleinbaum.

III. Kurya:

1. Tomasz Szmigielski,
2. Ks. Ryszard Ślabczyński,
3. Maryan Jarosławski,
4. Edmund Trzaska,
5. Dr. Witold Umiastowski,
6. Stanisław Perczyński.

1. Piotr Grabowski,
2. Karol Reszko,
3. Bronisław Zabielski,
4. Adam Cyman,
5. Michał Swiderski,
6. Józef Niedziałkowski.

IV. Kurya:

1. Leon Siwecki,
2. Karol Korzeniowski,
3. Bronisław Chodkiewicz,
4. Józef Wieczorkiewicz,
5. Adam Zadura,
6. Fiszel Peretz.

1. Feliks Jasiuk,
2. Mikołaj Spóz,
3. Jan Rodak,
4. Roman Wejman,
5. Aleksander Sykita,
6. Sruł Eisensztajn.

239.

Ogłoszenie

w sprawie dostarczania koszy z pręcia wikliny oraz słomianych berlaczy.

C. i k. Zarząd wojskowy potrzebuje dużą ilość koszy z pręcia wikliny oraz berlaczy słomianych, nadarza się więc cywilnej ludności będącej w obecnej zimowej porze bez zajęcia, dobra sposobność zarabkowania, gdyż zapłata za 1 kosz wynosi 2 Korony, a za parę słomianych berlaczy, szytych szpagatem, zrobionych ze słomy dostawcy, 4 Korony.

Naturalnie ceny rozumieją się z dostawą do c. i k. Komendy obwodowej w Puławach.

Wzory koszy i berlaczy może zgłaszający się do pracy otrzymać w c. i k. Komendzie obwodowej, w biurze handlowem.

Należytość, tak za dostarczone kosze, jak i za berlacze płaci c. i k. Komenda obwodowa gotówką zaraz po odbiorze towaru.

240.

W y k a z

chorób zaraźliwych zwierzęcych w obwodzie Puławy.

Oznaczenie zarazy	G m i n a	Miejscowość	Ilość zapowietrzonych zagrod
Nosaczna	Kurów	Kurów	1
"	Kamień	Łaziska	1
Świerzb	Kazimierz	Kazimierz	2
"	Gołęb	Bałtów	2
"	"	Gołęb	3
"	"	Borowina	1
"	Kurów	Płonki	1
"	Puławy	Skowieszyn	1
"	Irena	Dęblin	1
"	Rybitwy	Markuszów	1
"	Karczmiska	Kraczewice	1

Wyroki Sądu wojkowego w Puławach.

L. p.	Imię i nazwisko	Czyn karygodny	K a r a
1	Izak Silberberg	oszczerstwo	1 miesiąc ciężkiego więzienia
2	Karol Włada	nadużycie władzy urzędowej	2 miesiące więzienia
3	Jan Rusek	danie pomocy zbrodniarzowi	6 miesięcy ciężkiego więzienia
4	Józef Kolasiński	ograniczenie osobistej wolności	6 miesięcy więzienia
5	Piotr Ścibior	przekupstwo	2 tygodnie aresztu
6	Mikołaj Maruszczak	przekupstwo	3 tygodnie aresztu
7	Natalia Majewska	uczestnictwo w kradzieży	4 miesiące więzienia
8	Józef Zuber	posiadanie broni	1 miesiąc więzienia

Der k. u. k. Kreiskommandant beurlaubt.
Julius Strestik m. p., Major.